

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי הי"ד זצוק"ל

סוד גדול ונורא פתוב שם, שכל מי שמעיין בסוד הנפלא הזה על מכונו, אפלו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מבטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משנה, ושום אדם לא ימשל בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן, סלה.

כל האומרה כל יום לאחר תפילת שחרית, יזכה לישועות גדולות. (ספר שערי רחמים פרק ט)

העתקה מכתבי הקודש של המקובל רבינו שמשון מגיד מאוסטרופוליא ז"ל הי"ד:

סוד גדול ונורא, וכתוב שם שכל מי שמעיין בסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו, אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח, מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ושום אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח, עד ביאת הגואל אמן סלה: (יזהר לא להוציא בפיו את שמות הקודש **המסומנים כאן בצבע אדום**, אלא יהרהר בליבו)

שלום לרבני ארץ, גודרי גדר ועומדים בפרץ, יצילם ה' מכליון וחרץ, כולם קדושים אשר בארץ, כל חד לפום חורפיה מקשה ומתרץ, אמן סלה, בתכלית הענין מה שכתב האר"י ז"ל בקונטרס שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים, פרק ג' דף מ"ב ע"א וזה לשונו:

"הנה כבר הודעתיה שפרעה נלקה במצרים בעשר מכות אלו על ידי שלשה אלפים ומאתים ושמונים מלאכי חבלה, הממנים בשלשה רקיעים של טמאה, האחד נקרא **שרע** והשני נקרא **תמוך**, והשלישי נקרא **בישהא**, ועליהם השר הנקרא **דלפקט**,

וְעַלֵיהֶם וְעַל כָּל־הַשׁוֹר הַנִּקְרָא **תְּקָא**, בְּרֵאשִׁית חֶסֶר מִן הַשְּׁלִישִׁי
עֲשָׂרָה, וְחֶסֶר מִן הָרְבִיעִי שְׁשָׁה, וְחֶסֶר מִן הַתְּשִׁיעִי שְׁשָׁה כַּכָּתוּב,
וְהִנֵּה מֵה שְׁלֶקוּ הַמְצָרִים בְּמְצָרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ
חֲמֻשִׁים מִכּוֹת, הַשֵּׁם **שִׁפּוֹ** שָׁבוּ אַחֲזוּ דָוִד בֶּן יִשִׁי, וְהַשֵּׁם אָמַר
וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם תִּקְ"ל לָקוּ הַמְצָרִים בְּמְצָרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת,
וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵימ מִכּוֹת, וְהַשֵּׁם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַשֵּׁם
אֲשַׁצ"ה לָקוּ הַמְצָרִים בְּמְצָרִים חֲמֻשִׁים מִכּוֹת, וְעַל הַיָּם לָקוּ
מֵאֲתֵימ וְחֲמֻשִׁים מִכּוֹת, וּבִמָּה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִכָּה, בּוֹ
מֵרַפָּא הַגְּלוּת. מֵה פִּשְׁעוֹ וּמֵה חֲטָאוֹ, וּמֵה הַמַּעַל אֲשֶׁר מַעֲלוּ
אֲבוֹתֵינוּ, לְהִיּוֹת בְּכוֹר הַבְּרִזָּל הַזֶּה, עַד שֶׁגִּאֲלָם בְּשִׁמּוֹת אֵלֹה **דַּע"ב**
צד"א כשח"ב. עַד כֵּאן לְשׁוֹן הָאֲרִ"י ז"ל:

וְהִנֵּה מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי קְדוּשֵׁי יִשְׂרָאֵל, הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלָאִים הֵם,
סְתוּמִים וְחֲתוּמִים סָגוּר וְאִין פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וּכְבֹר שְׁאֵלוֹנֵי גְדוּלֵי
יִשְׂרָאֵל לְבֹאֵר לָהֶם דְּבַרֵי הָאֲרִ"י ז"ל וְלֹא הִגִּדְתִּי. וּמִגְדֹּל אֶהְבֵּת
מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי אֲגֻלָּה רַז זֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה לִי בַּחֲלוֹם חֲזִיוֹן לַיְלָה, וְעַכְשָׁו
אֲגֻלָּה הַדְּבַר בְּרִמּוֹז לְפָנַי כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ, וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר:

וְזֹאת הָעֲנִיָּן:

מֵה שֶׁכָּתַב הָאֲרִ"י ז"ל שֶׁפָּרַעַה נִלְקָה בְּמְצָרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת וְכוּ',
כְּוַנְתּוּ כָּךְ: כִּי אָמְרוּ בְּעַלְי קַבְּלָה מַעֲשִׂית, שִׁישׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים
וּמֵאֲתֵימ וּשְׁמוֹנִים מֵלְאָכֵי חַבְּלָה הַמְּמַנִּים לְהַכּוֹת אֶת הָרִשְׁעִים
וְלְהַעֲנִישָׁם בְּגִיהָנָם וּלְטַהֵרָם מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעַל זֶה נֶאֱמַר: "וְלַהַכּוֹת
בְּאֲגָרְף רִשְׁעִי", כִּי אֲגָרְף, רִמּוֹז שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים מֵאֲתֵימ וּשְׁמוֹנִים,
וְעַל יָדָם נִלְקָה גַם פָּרַעַה הָרִשְׁעִי. וְאוֹמֵר אֲנִי הַכּוֹתֵב שֶׁזֶהוּ סוּד
נִפְלָא כְּאֲשֶׁר הוּא נִכְתָּב בְּמִנְיָן וּבְמִסְפָּר: דָּם. צְפַרְדֵּעַ. כְּנָם. עָרוֹב.
דְּבַר. שְׁחִין. בְּרִד. אֲרָבָה. חֲשָׁף. מִכַּת בְּכָרוֹת: אֵלֹה עֶשֶׂר מִכּוֹת
כְּאֲשֶׁר כָּתַבְתִּי אוֹת בָּאוֹת, עוֹלִים שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתֵימ
וּשְׁמוֹנִים מֵלְאָכֵי חַבְּלָה, הַמְּמַנִּים לְטַהֵר אֶת הָרִשְׁעִים, וְהוּא פֶּשֶׁט
נִפְלָא, עֵין לֹא רֵאֲתָהּ:

וְהִנֵּה הַחֲשׁוּבוֹן מְכוּן כְּאֲשֶׁר נִכְתָּב בְּנֶגְדְּ חֶסֶד יו"ד, גַּם עָרַב חֶסֶד
וּא"ו. גַּם חֲשָׁף חֶסֶד וּא"ו. וְאִזּוּ הַחֲשׁוּבוֹן מִמָּוֶשׁ, לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר
מִשְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכֶי חֲבֻלָּה, שְׁמַעֲנִישֵׁן אֶת
הַרְשָׁעִים.

וְהִינֵנוּ מֵה שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל: "כְּפֶתוֹב", פְּרוּשׁ כְּפֶתוֹב בְּסֵפֶר תּוֹרָה,
וְלֹא כְּאֲשֶׁר כְּתוּב בְּסִדּוּרִים וּבַעַל הַהֲגָדָה, כִּי שָׁם נִכְתְּבוּ כָּלֶם
מִלֵּאִים. אֲלָא צָרִיךְ לִהְיוֹת חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה. וְגַם
רַבֵּי יְהוּדָה לֹא כָּתַב סִימָנִים כָּלֶם רַק רָאשֵׁי תִיבוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש
בֶּאֱח"ב, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הָרַב יִצְחָק אֲבֵרְבָנָאֵל וְכְמוֹ שֶׁכָּתַבְתִּי לְעֵיל:

וְהִינֵנוּ מֵה שֶׁכָּתַב הָאֶר"י ז"ל: "בְּרֵאשִׁית חֶסֶד מִן הַשְּׁלִישֵׁי עֲשָׂרָה",
פְּרוּשׁ: מִכָּה שְׁלִישִׁית שֶׁהִיא בְּנֶגְדְּ חֶסֶד יו"ד. "מִן הָרְבִיעִי שֶׁשָּׁה"
שֶׁהִיא מִכַּת עָרוֹב גַּם חֶסֶד וּא"ו. "וְחֶסֶד מִן הַתְּשִׁיעִי שֶׁשָּׁה", שֶׁהִיא
מִכַּת חֲשָׁף גַּם בֵּין חֶסֶד וּא"ו. וּמֵה שֶׁאָמַר "כְּפֶתוֹב", רוֹצֵה לֹאמַר
שֶׁכֵּן כְּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרָה חֶסֶד, כְּנֻזָּכַר לְעֵיל.

וְזֶהוּ סוּד אֵלוֹ "עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא" הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם,
מְכוּן מִמָּוֶשׁ שְׁלֹשָׁה אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכֶי חֲבֻלָּה שֶׁהֵכִי
אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, הַמְּמַנִּים בְּאֵלוֹ שְׁלֹשָׁה
רְקִיעִים: אֶחָד נִקְרָא **שָׁרַע**, וְאֶחָד נִקְרָא **תַּמּוּךְ**, וְאֶחָד נִקְרָא **בִּישָׁהָא**,
גַּם בְּזֶה יֵשׁ סוּד גָּדוֹל וְנִפְלָא, אֵלוֹ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם
וּשְׁמוֹנִים מִחֲנוֹת שֶׁהֵכִי אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם
כְּאָמֹר, שְׁמַמְנִים בְּאֵלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טַמָּאָה, אָמַר לָנוּ
הַכְּתוּב סוּד נִפְלָא וְנוֹרָא, וְתִקֵּן הַמַּגִּיד כְּמוֹ שֶׁשָּׁנָה אֵלוֹ "עֶשֶׂר
מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא" שֶׁבְּאֵלוֹ שְׁלֹשׁ תִּיבוֹת נִרְמְזִים הַשְּׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל
טַמָּאָה, וְשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכֶי חֲבֻלָּה שֶׁהֵכִי
אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם, כְּמַנִּין עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְהִינֵנוּ עֶשֶׂר
אוֹתִיּוֹת **שָׁרַע**, מִכּוֹת אוֹתִיּוֹת **תַּמּוּךְ**, שֶׁהֵבִיא אוֹתִיּוֹת **בִּישָׁהָא**, רְמִז
לְאֵלוֹ שְׁלֹשָׁה רְקִיעִים שֶׁל טַמָּאָה שֶׁבָּהֶם יֵשׁ מְמַנִּים כְּמַנִּין שְׁלֹשָׁה
אֲלָפִים וּמֵאֲתָיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלֶאכֶי חֲבֻלָּה מִמָּוֶשׁ, כְּמַנִּין עֶשֶׂר מִכּוֹת
דָּם צִפְרִידַע וְכוּ', וְהֵם שֶׁהֵכִי אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם,

כִּי מִלֵּאכֵי חֶבְלָה מְמַנִּים לְהַכּוֹת אֶת הַרְשָׁעִים לְטַהֵרם
מֵעֲוֹנוֹתֵיהֶם כְּאִמּוֹר. וְעַל יָדֶן הַכָּה אֶת פְּרָעָה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים
בְּמִצְרִים מְנִינְ עֶשֶׂר מִכּוֹת אֱלֹהִים, וְהוּא פֶּלֶא גְדוֹל:

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֱרִ"י ז"ל: "וְעַלֵּיהֶם הֵשֶׁר הַנִּקְרָא **דַּלְפֶּקֶט**", כּוֹנֵנֵתוֹ
הוּא שֵׁם זֶה שֶׁרְשׁוֹ יוֹצֵא מִמֶּלֶת הַמִּצְרִים, וְהֵינּוּ: שְׁשֻׁלְשָׁה
רְקִיעִים הֵם: עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא וּכְפָרוֹשׁ הַגָּאוֹן, וְנִמְשָׁךְ עַל
הַמִּצְרִים שֶׁהוּא שֵׁם **דַּלְפֶּקֶט** בְּאוֹתֵיזוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְאוֹתֵיזוֹת
הַמִּצְרִים, וְהַמִּצְרִים אֲחֵרוֹנָה הֵיא מ"ם הָרַבּוּי וְאֵינָה מִן הַשְּׁרֵשׁ, וְרִמּוֹ
לְזֶה הַמַּגִּיד בְּמִאֲמָר: "אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרִים", כְּלוֹמֵר הָאוֹתֵיזוֹת שֶׁהֵם קוֹדְמוֹת עַל
אוֹתֵיזוֹת הַמִּצְרִים:

וּמָה שֶׁכָּתַב הָאֱרִ"י ז"ל: "וְעַלֵּיהֶם וְעַל כָּלֵם הֵשֶׁר הַנִּקְרָא **תְּקָא**,
כּוֹנֵנֵתוֹ, כִּי רֵאשֵׁי תִיבוֹת שֶׁל אֱלֹהֵי עֶשֶׂר מִכּוֹת, דַּצ"ךְ עַד"ש בֵּאח"ב,
בְּגִימָטְרִיא **תְּקָא**, כְּמִנְיַן הֵשֶׁר מִמֶּשׁ, וּכְמִנְיַן **אֲשֶׁר**, וְזֶהוּ סוּד כּוֹנֵנֵת
הַכְּתוּב בְּסֹדֵר בֵּא: "וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאֲזֵנֵי בְנֵךְ וּבֶן בְּנֵךְ אֶת אֲשֶׁר
הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרִים", אֲשֶׁר דִּיקָא, שֶׁהוּא כְּמִסְפֵּר **תְּקָא**, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ
הַרְבֵּה פְּסוּקִים אֶלֶף, שְׁמוֹרִים עַל זֶה לְסוּד **אֲשֶׁר**, כְּמִנְיַן רֵאשֵׁי
תִיבוֹת שֶׁל עֶשֶׂר מִכּוֹת כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה סוּדוֹת
נִפְלְאִים. וּכְבוֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבָר:

וּמָה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ הָאֱרִ"י ז"ל: "הַשֵּׁם **שִׁפּוֹ** שָׁבוּ אַחַז דָּוִד בֶּן יֵשׁי,
וְהַשֵּׁם אָמַר וְהַכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת, וְעַל הֵיָם לְקוֹ
חֲמֻשִׁים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם **תְּקַל** אָמַר וְהַכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים
מִכּוֹת, וְעַל הֵיָם לְקוֹ מְאֵתִים מִכּוֹת. וְהַשֵּׁם **אֲשַׁעָה** אָמַר וְהַכָּה
אוֹתָם בְּמִצְרִים חֲמֻשִׁים מִכּוֹת, וְעַל הֵיָם לְקוֹ מְאֵתִים וְחֲמֻשִׁים
מִכּוֹת". כּוֹנֵנֵתוֹ לְסוּד נִפְלֵא וְנוֹרָא, פְּלֶגְתָּא דְּרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי וְרַבִּי
אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי עֲקִיבָא הַמְּזוֹכֵר בְּהַגָּדָה. רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר מְנִינְ,
וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מְנִינְ, וְרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מְנִינְ, וְזֶהוּ שֶׁכָּתַב
הָאֱרִ"י ז"ל: וְהַשֵּׁם **שִׁפּוֹ** אָמַר וְהַכָּה אוֹתָם בְּמִצְרִים עֶשֶׂר מִכּוֹת,
וְעַל הֵיָם לְקוֹ חֲמֻשִׁים מִכּוֹת, רְמֵז לְרַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי. כִּי רַבִּי יוֹסִי

הגלילי"י בגימטריא **שפו**, ומה שכתב שבו אחז דוד בן ישי, רמז גם כן, דוד בן ישי"י גימטריא שם **שפו**, שבאותו השם דוקא בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר סודי רזא, שרבי יוסי הגלילי נצוץ דוד בן ישי. וזה השם הפה אותם. ומצד השם **תקל** לקו המצרים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות, רמז לסוד רב"י אליעזר בגימטריא **תקל**, והינו רבי אליעזר אומר, דוקא, שהוא שם **תקל**, לקו המצריים במצרים ארבעים מכות, ועל הים לקו מאתיים מכות. ומה שכתב השם **אשצה** לקו במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות, רמז לסוד רב"י עקיב"א, שהוא בגימטריא **אשצה** עם הפולל, שהשם הזה אמר שיכו המצריים במצרים חמשים מכות, ועל הים לקו מאתיים וחמשים מכות. הרי מרמזים אלו שלשה שמות **שפו תקל אשצה** באלו השלשה תנאים: רבי יוסי הגלילי בגימטריא **שפו**, רבי אליעזר בגימטריא **תקל**, רבי עקיב"א בגימטריא **אשצה**, והוא סוד נפלא ונורא. רזא דרזין. סתרא דסתרין. הינו כאשר כתבתי למעלת כבוד תורתו, והוא רחום יכפר עון:

ומה שכתב רבנו האר"י ז"ל: "במה שהקדוש ברוך הוא מכה, בו מרפא הגלות, מה פשעו מה חטאו אבותינו" וכו', פונתו: באלו עשר מכות שהם דצך עדש באחב, נרמזים באלו אותיות סוד וטעם ירידת אבותינו למצרים, כמו שכתבתי למעלת כבוד תורתו. והנה באלו המכות הפה אותם, וירפא אותנו הקדוש ברוך הוא והכה בהם מכה רבה אצבע אלהים היא, ומן המכה עצמה באה רפואה לישראל, שגאלם הקדוש ברוך הוא, וכמו שכתבתי. ומה שכתב: "מה פשעו" וכו', רוצה לומר: באלו המכות נרמז החטא של אבותינו שגרם ירידת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא לתרץ קשיא זו מה שהקשו מעלת כבוד תורתם עלי, אבל גם זה נוחא כאשר כתבתי למעלתם, נפלאות מתורתו הקדושה והטהורה.

ומה שכתב האר"י ז"ל: "שהקדוש ברוך הוא גאל אותנו בשמות אלו **דעב צדא כשחב**", פונתו כי האותיות ראשונות של **דצך עדש באחב** הם **דע"ב**, והאותיות שניות הם **צד"א**, והאותיות האחרונות הם **כשח"ב**, ונרמזים באלו השלשה שמות הרפואה שרפא הקדוש ברוך הוא לישראל, שגאל אותנו בהם, הרי באותן המכות שהכו בהם המצריים, נרמזים הגאלה והרפואה לישראל. ויהא רעוא לפני הקדוש ברוך הוא שיראנו ביאת משיחנו במהרה בימינו, עם המלאכים השיכים לגאלה, ויקים בנו מקרא שפתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, אמן נצח סלה:

אודות הר"ש מאוסטרופולי וסגולתו

הרה"ק רבי שמשון מאוסטרופולי – רב בפודוליא. נהרג על קדוש השם בגזירת ת"ח. כאשר צרו הקוזקים על נעיר פולנאה, היה בה הרב ר"ש ועמו כשלש מאות יהודים. בידעם כי יפלו בידי הערלים וסופם למות, לבשו תכריכים, התעטפו בטלית, הניחו תפילין, ונאספו בביהכ"נ להתפלל וזכו עד שבאו הרוצחים והרגום, וכולם מתו על קדוש השם.

ר"ש היה מקובל מפורסם. אומרים עליו שהיה לו מגיד כמו מהר"י קארו מרן הבית יוסף. חיבר פירוש לספר קרנים בשם דן ידן, ובסופו לקוטים מכתבי המפרש בשם לקוטי שושנים (זאלקווא 1709).

בהקדמת הר"ש כתב שחיבר את הספר 'מחנה דן' על הזהר, 'בן מנוח' פירוש האדרות; 'שמש נגה' פירוש על 'שערי אורה', וכן 'נזר אלהים', 'שמש ומגן', 'ויזרח שמש'. חיבר "דיני הנהנת האדם" (אוסטראה 1793); "ספר לקוטים" בדברי קבלה (הוראדנא 1794); "נפלאות חדשות" עה"ת והמגילות (שם 1797).